

Sygn. Akt XVII AmT 146/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia SR (del.) Jolanta Stasińska**

Protokolant: Magdalena Żabińska

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2019 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 31 lipca 2018 roku, Nr (...)

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SR (del.) Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmT 146/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej decyzją z dnia 31 lipca 2018 r., Nr (...), na podstawie art. 210 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2017 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j.: Dz. U. z 2017 r.; poz. 1907 z późn. zm., zwanej dalej w związku z art. 29 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 2062 z późn. zm., zwanej dalej „ustawą o wruist”) oraz na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 1257, zwanej dalej „k.p.a.”) w związku z art. 206 ust. 1 Pt, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. (zwaną dalej również „Stroną”), w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2013, 2014, 2017, na (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. kary pieniężne, płatne do budżetu państwa, za nieprzekazanie przez Stronę danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, tj. nieprzekazanie Prezesowi UKE informacji dotyczących posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację, świadczonych usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych:

1. według stanu na dzień 31 grudnia 2013 r. w wysokości 2200,00 PLN (słownie: tysiąc dwieście złotych),

2. według stanu na dzień 31 grudnia 2014 r. w wysokości 2200,00 PLN (słownie: tysiące dwieście złotych),

3. według stanu na dzień 31 grudnia 2017 r. w wysokości 2200,00 PLN (słownie: tysiące dwieście złotych).

Od wyżej wymienionej decyzji powód – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. wniósł odwołanie, zaskarżając decyzję w zakresie punktu 3, tj. w zakresie nałożenia kary według stanu na dzień 31 grudnia 2017 r. w wysokości 2200 zł.

Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie:

1. art. 210 ust. 2 ustawy prawo telekomunikacyjne w zw. z art. 7,77§1, 4 i art. 80 k.p.a. w zw. z art. 29 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych poprzez nierzetelne przeprowadzenie postępowania dowodowego i brak rozpoznania całego materiału dowodowego polegające na braku weryfikacji w (...), czy odwołujący złożył i w jakim terminie złożył raport w sprawie inwentaryzacji sieci za rok 2017r.,

2. art. 209 ust. 1 pkt 1 prawo telekomunikacyjne poprzez jego błędne zastosowanie w sytuacji, gdy odwołujący się nie dopuścił się naruszenia obowiązku informacyjnego, określonego w art. 29 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych za rok 2017.

W oparciu o powyższe wniósł o uchylenie decyzji w zakresie nałożenia kary według stanu na dzień 31 grudnia 2017 r. w wysokości 2200 zł oraz o zasądzenie od organu na rzecz odwołującego zwrotu kosztów niniejszego postępowania, w tym ewentualnych kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powód podniósł, że decyzja we wskazanym odwołaniem zakresie jest błędna, gdyż odwołujący się przekazał organowi raport w systemie (...) za rok 2017 w dniu 29 marca 2018 roku, a zatem w ustawowy terminie. Organ powinien zweryfikować samodzielnie, czy w systemie wprowadzone zostały odpowiednie informacje i dopiero wtedy wszczynać w tym zakresie postępowanie określone w art. 209 ust. 1 pkt 1 prawa telekomunikacyjnego. Informacje na temat składania raportów (...) powinny być bowiem znane organowi z urzędu. Tym samym w ocenie powoda, organ dopuścił się naruszenia procesowego polegającego na nieustaleniu, że obowiązek informacyjny został wykonany prawidłowo przez odwołującego, a następnie wymierzył karę administracyjną w nieodpowiednim zakresie.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wniósł o oddalenie odwołania w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko wyrażone w treści decyzji. Pozwany wskazał, że wbrew twierdzeniom powoda, nie można uznać, że złożył on sprawozdanie za 2017 rok w ustawowym terminie. Powód bowiem rzeczywiście zalogował się do systemu (...), jednakże wypełnił on jedynie część „zakończenie przekazania danych”, nie przekazując przy tym żadnych danych, ani oświadczeń. W przypadku kiedy przedsiębiorca telekomunikacyjny nie odznaczy odpowiednich pól dołączonych do zdania „oświadczam, że nie przekazałem następujących informacji...” – strona 3 potwierdzenie przekazania danych z 29 marca 2018 roku, wskazując następnie przyczynę owego nieprzekazania, nie stanowi to należytego sprawozdania. Pozwany zaznaczył, że brak wypełnienia stosownych pól sugeruje wręcz, iż podmiot posiada stosowną infrastrukturę i z uwagi na nieprzekazanie danych, uznać należałoby że nie przekazał o niej informacji. Pozwany podał, że wskazana wyżej okoliczność zaistniała w niniejszej sprawie – powód w dniu 29 marca 2018 roku zalogował się do (...) i bez wypełnienia formularza w stosownym zakresie, zakończył przekazywanie danych. Według pozwanego, takie działanie można przyrównać do podpisania przez podmiot czystego formularza, bez podania w nim jakichkolwiek informacji czy oświadczeń. Z tego względu pozwany uwzględnił fakt dokonania przedmiotowej czynności, jednak nie mógł uznać jej za wypełnienie obowiązku o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy wruist.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. jest wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa UKE pod numerem: (...). /okoliczność bezsporna./

W dniu 29 marca 2018 roku Przedsiębiorca zalogował się do systemu (...). / k. 17-18/

Prezes Urzędu Regulacji Elektronicznej, zawiadomieniem z dnia 24 maja 2018 r., (pismo zostało prawidłowo doręczone zgodnie z potwierdzeniem odbioru w dniu 29 maja 2018 r.) poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2013, 2014 oraz 2017. W tymże piśmie, Prezes UKE wezwał Stronę do przekazania danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r. niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia. Jednocześnie Prezes UKE poinformował Stronę o możliwości ostatecznego wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 14 dni od daty otrzymania tego pisma oraz zgodnie z art. 73 k.p.a. w związku z art. 10 k.p.a. o możliwości przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów w każdym stadium postępowania. /k.1-6 akt adm./

Przedsiębiorca pismem z dnia 29 czerwca 2018 r. przedstawił swoje stanowisko w sprawie, w którym stwierdził, że „brak udzielenia informacji określonych w art. 29 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych wynikał z powodu problemów organizacyjnych Spółki, w szczególności problemów z funkcjonowaniem poprzedniego zarządu.” Strona wniosła o odstąpienie od nałożenia kary, ewentualnie nałożenie kary w minimalnym zakresie /k. 7 akt adm./

Postanowieniem z dnia 5 lipca 2018 r., (pismo zostało prawidłowo doręczone zgodnie z potwierdzeniem odbioru w dniu 11 lipca 2018 r.), Prezes UKE postanowił o włączeniu materiału dowodowego w postaci:

1. kopia pisma z dnia 29 marca 2018 r. określającego przychody z tytułu świadczenia usługi transmisji danych oraz dostępu do Internetu,
2. kopia formularza F00 za rok sprawozdawczy 2017 (art. 7 Pt).

Jednocześnie, działając na podstawie art. 10 k.p.a., Prezes UKE poinformował o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w sprawie, a także prawie do ostatecznego wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego postanowienia. /k. 10, 8, akt adm./

Pismem z dnia 6 lipca 2018 r., które wpłynęło do UKE w dniu 16 lipca 2018 r. przedsiębiorca poinformował, że „art. 209 ust. 1 pkt 1 prawa telekomunikacyjnego umożliwia jedynie nałożenie na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kary pieniężnej w przypadku nie wypełnienia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udzielenia niepełnych lub nieprawdziwych lub dostarczenia dokumentów zawierających informacje niepełne lub nieprawdziwe.”. Ponadto stwierdził, że złożył wymagane prawem dokumenty „na długo przed wszczęciem postępowania”. Dlatego też czas trwania naruszenia, jego zakres oraz skutki są nieznaczące, jak również z uwagi na rodzaj i sposób prowadzonej działalności gospodarczej, ponieważ przedsiębiorca nie świadczy usług telekomunikacyjnych na rzecz użytkowników końcowych. /k. 12 akt adm./

W dniu 31 lipca 2018 r. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wydał decyzję, (...) (k. 13-19 akt adm.)

Powyżej opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów, w tym zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, których prawdziwość, wiarygodność i moc dowodowa nie była podważana w postępowaniu sądowym, jak też na podstawie twierdzeń stron.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie strony powodowej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Bezsporna była w niniejszej sprawie okoliczność, że powód jest wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa UKE.

Stosownie do art. 209 ust. 1 – ustawy Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2017r., poz. 1907 z późn.zm), kto nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe podlega karze pieniężnej. Zgodnie z ust. 1a, kara, o której mowa w ust. 1, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

Treść art. 209 ust. 1 Pt dotyczy niewypełniania obowiązku udzielania informacji oraz dostarczania Prezesowi UKE dokumentów przewidzianych ustawą. Przedmiotowy obowiązek został przez ustawodawcę nałożony na podmioty prowadzące działalność w zakresie telekomunikacji. Jednym z nich jest obowiązek sprawozdawczy, określony przepisem art. 29 ust. 2 ustawy o wruist.

Zgodnie z treścią art. 29 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r., poz. 2062 z późn. zm) Prezes UKE sporządza dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i na bieżąco, nie rzadziej niż raz na rok, weryfikuje i aktualizuje, w formie elektronicznej, inwentaryzację przedstawiającą:

1) informacje o usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, świadczonych w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu;

2) pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem łączy światłowodowych i sieci bezprzewodowych, oraz budynkami umożliwiającymi kolokację.

Zgodnie natomiast z ust. 2 art. 29 ustawy o wruist, w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1:

1) państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne,

2) podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej,

3) przedsiębiorcy telekomunikacyjni

- przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych oraz aktualizują je corocznie w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

Przenosząc powyższe regulacje prawne na grunt niniejszej sprawy, należy wskazać, że powód jako przedsiębiorca telekomunikacyjny wpisany do rejestru prowadzonego przez Prezesa UKE był zobowiązany do przedłożenia Prezesowi UKE danych o których mowa w powołanym wyżej art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2017.

W treści odwołania strona powodowa zarzuciła pozwanemu naruszenie art. 7,77§1, 4 i art. 80 k.p.a., poprzez brak wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego oraz brak dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy. Strona powodowa podniosła, że doszło do przekazania przedmiotowych danych za 2017 roku w dniu 29 marca 2018 roku. Mając na względzie charakter postępowania przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, postępowanie niniejsze tj, z odwołania od decyzji Prezes UKE ma charakter postępowania rozpoznawczego, pierwszoinstancyjnego i kontrydiktoryjnego. Z tych względów, mając na względzie wymogi odwołania przyjęte przez ustawodawcę, odwołanie odpowiada konstrukcji pozwu w ogólnym postępowaniu cywilnym, bowiem wymagania odnoszące się do odwołania (art. 479⁶⁰ k.p.c.) są zbliżone do wymagań pozwu (art. 187 k.p.c.), a ponadto odwołanie, podobnie jak pozew, uruchamia postępowanie sądowe w pierwszej instancji. W świetle powyższego przyjąć należało, że zastosowanie znajdą również reguły dowodzenia w procesie cywilnym. W konsekwencji, obowiązek przedstawienia dowodów w niniejszym postępowaniu również spoczywał na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywał na tej stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne. Z tego względu przyjąć należało, że zgodnie z treścią art. 6 k.c., na stronie powodowej spoczywał ciężar wykazania, że w sposób prawidłowy i pełny wypełnił przedmiotowy obowiązek informacyjny. Wskazać tu jednak należy, że powód powołując na powyższy fakt, ograniczył się jedynie do twierdzeń, które dowodami nie są oraz dokumentu w postaci potwierdzenia przekazania danych z dnia 29 marca 2018 roku. Z powyższego dokumentu (k. 17-18) wynika jednak, że powód jedynie załogował się do systemu (...), wygenerował przedmiotowe potwierdzenie, gdyż odznaczył pole „Oświadczam, że zakończono proces przekazywania danych i informacji, a wprowadzone do (...) dane i informacje są kompletne, prawdziwe i zgodne ze stanem faktycznym na dzień 31 grudnia poprzedniego roku”. Powód nie przekazał jednak żadnych oświadczeń, co również wynika ze strony trzeciej tego dokumentu (k. 18). Powód nie odznaczył bowiem odpowiednich pól w zadaniu o nazwie: (...). Prezentowane zatem przez powoda w niniejszym postępowaniu przeświadczenie, iż złożenie w ten sposób przedmiotowej informacji stanowi o prawidłowym wypełnieniu obowiązku o którym mowa

w treści, art., 29 ust. 2 ustawy wrusit, świadczy jedynie o tym, że powód w sposób nieumiejętny skorzystał z przedmiotowego systemu. Powód jako podmiot profesjonalny, wpisany do przedmiotowego rejestru, powinien był podjąć odpowiednie kroki w celu zapewnienia prawidłowego i skutecznego wykonania obowiązku przekazania danych, o których mowa w treści art. 29 ust. 2 ustawy o wruist. Oznacza to tyle, że powód w dniu 29 marca 2018 roku, powinien był posłużyć się instrukcją jako użytkownik (...), mając problemy techniczne lub chcąc się upewnić czy dokonał prawidłowych operacji, mógł bowiem skorzystać z zakładki „pomoc” i wysłać stosowne zgłoszenie do pracowników obsługujących system.

W świetle powyższego, niewątpliwe powód zachowaniem swoim wypełnił dyspozycję przepisu art. 209 ust. 1 pt, albowiem nie przekazał danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist. W niniejszym postępowaniu bezsporna była okoliczność, że powód dopełnił obowiązku dopiero po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, tj. dopiero w dniu 18 lipca 2018 roku za 2017 rok, zatem okres naruszenia był znaczny. W sposób prawidłowy pozwany ocenił również zakres naruszenia przedmiotowego obowiązku informacyjnego jak i możliwe jego skutki, dokonując tej oceny przez pryzmat celu ustawy – Prawo telekomunikacyjne. Wskazać tu należy, że przekazywanie Prezesowi UKE danych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist ma zapewnić stworzenie warunków rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, w tym poprzez likwidację barier, poprawę dostępu do gruntów, budynków w procesie inwestycyjnym, poprawę dostępu do gruntów, budynków i ich części na potrzeby inwestycji telekomunikacyjnych oraz wykorzystanie istniejącej infrastruktury, w tym należącej do podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej, przyczyniając się w konsekwencji do wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych i zapewnienia użytkownikom końcowym świadczenia usług najwyższej jakości. Niedopełnienie przez powoda przedmiotowego obowiązku przez wskazany okres utrudniło zatem pozwanemu realizację powyższych obowiązków, jak również mogło prowadzić do zaburzenia w zakresie tworzenia przez Prezesa UKE warunków rozwoju i wykorzystania istniejącej, nowoczesnej infrastruktury

telekomunikacyjnej w celu zapewnienia użytkownikom końcowym usług telekomunikacyjnych. Zaznaczyć tu należy, że dla celów prawidłowego przeprowadzenia inwentaryzacji infrastruktury telekomunikacyjnej Prezes UKE udostępnił i administruje systemem (...), którego funkcjonalności mają za zadanie usprawnić proces przesyłania danych, o których mowa w treści art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, w tym ograniczyć możliwość występowania błędów lub ich ilość w raportach składanych przez podmioty do tego zobowiązane, czyli nie wyłączając powoda. W przekonaniu Sądu, w konsekwencji, każdy przypadek przekazania nieprawdziwych lub niepełnych danych o których mowa w treści art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, czyli w tym przypadku powoda, wpływa negatywnie na planowanie rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej w skali kraju. Powyższa okoliczność, w konsekwencji, świadczy również o braku możliwości zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary, o której mowa w treści art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a., gdyż zgodnie z treścią powyższego przepisu, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Z uwagi na wskazaną wyżej wagę naruszenia, tj. wyższą niż znikoma, brak było możliwości zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary.

W myśl art. 210 ust. 2 Pt wysokość kary pieniężnej nakładanej na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego uzależniona została także od jego możliwości finansowych. Powód przedłożył dane dotyczące wielkości przychodu w 2017 roku, niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary. Prezes UKE w świetle przedłożonych przez powoda dokumentów określił jako podstawę wymiaru kary pieniężnej wysokość przychodów powoda w 2017 roku na kwotę (...)zł. Zgodnie z treścią art. 210 ust. 1 pt maksymalna wysokość kary stanowiła kwotę 55.706,52 zł, co stanowi 3% podstawy wymiaru kary. Z tego względu, nałożona na powoda kara w wysokości 2200,00 zł jest adekwatna do zakresu naruszenia. W sposób prawidłowy pozwany uwzględnił również okoliczności łagodzące mające wpływ na wysokość wskazanej kary, albowiem strona ostatecznie dopełniała przedmiotowego obowiązku, jak również pozwany uwzględnił okoliczność obciążającą, że powód był już karany za niedopełnienie obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 7 ust. 2 Pt decyzją z dnia 27 grudnia 2017 roku za rok sprawozdawczy 2013, 2014, 2015. Zważywszy na zaistniałe okoliczności, pozwany postąpił tak, jak przewiduje ustawodawca.

Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie, celem kary pieniężnej uregulowanej w art. 209 ust. 1 p.t. jest zapewnienie zgodności działalności przedsiębiorstw telekomunikacyjnych z celami prawa telekomunikacyjnego, do których należą (m.in.): wspieranie równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych, rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, zapewnienie ładu w gospodarce numeracją, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi, zapewnienie użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych, zapewnienie neutralności technologicznej, zapewnienie użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu do usług telekomunikacyjnych równoważnego poziomu dostępu, z jakiego korzystają inni użytkownicy końcowi. Jest to odpowiedzialność

zobiektywizowana, niezależna od winy przedsiębiorcy, elementy takie jak: zakres naruszenia, dotychczasowa działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe, mają znaczenie jedynie w zakresie określenia wysokości kary pieniężnej. Wskazać należy również, że kara pieniężna nie ogranicza się jedynie do represji za naruszenie przepisów prawa telekomunikacyjnego, ale ma na celu również zmotywowanie przedsiębiorców do respektowania nakazów lub zakazów wynikających z tej ustawy, przy czym jej wymiar musi być odczuwalny dla przedsiębiorcy. Z tego powodu w każdej sprawie należy ustalić, w jakiej wysokości kara pieniężna będzie spełniać postawione przed nią cele.” (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 sierpnia 2017 r., sygn. akt VI ACa 336/16, Lex Nr 2390610).

W świetle powyższego Sąd miał również na uwadze okoliczność, że dopełnienie przedmiotowego obowiązku informacyjnego przez powoda i innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych ma bezpośredni wpływ na prawidłowość wykonywania obowiązków przez Prezesa UKE. Z tego względu istotne jest aby informacje i dokumenty objęte ustawowym obowiązkiem ich złożenia były dostarczane w sposób kompletny i terminowy. Z tych wszystkich względów, w przekonaniu Sądu, kara w wysokości nałożonej decyzją z dnia 31 lipca 2018 roku w punkt 3 tej decyzji, jest relatywnie niska ale też adekwatna do zakresu naruszenia, jednocześnie z uwzględnieniem wcześniejszej karalności powoda oraz będzie na tyle odczuwalna dla powoda, aby spełniła swoje funkcje represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powód, jako podmiot ukarany będzie stosował się do obowiązującego porządku prawnego, a także wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

Reasumując powyższe rozważania, zdaniem Sądu Okręgowego, odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie. Mając to na względzie, na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie.

O kosztach procesu rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przyjmując, że powód, jako strona przegrywająca sprawę, zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Sędzia SR (del.) Jolanta Stasińska